

Attitude and Sex Experience of Higher Secondary School Students in the Urban Area, Pattani Province

Pornpen Suwandecha

M.Ed.(Population Education), Assistant Professor,
Demonstration School, Faculty of Education, Prince of Songkla University

Abstract

The purposes of this research were to study the attitude and sex experience of higher secondary school students in the urban area, Pattani province and to compare the students' differences in attitude and sex experience with respect to sex, religion, parents' career and parents' educational background. The subjects under this study were 326 Matthayomsuksa 4-6 students in the urban area, Pattani province.

The research instrument was a questionnaire on attitude and sex experience designed by the researcher. The content validity of the questionnaire was established by 5 experts; its reliability was .86 coefficient alpha. The data was analyzed using t-test and one-way ANOVA.

The results of the research were as follows :

1. Higher secondary school students in the urban area, Pattani province had a positive attitude toward sex, seemly and relevant within the social demand and Thai cultural context.
2. Female and male students' attitude toward sex was significantly different at the level of .01.
3. Buddhist and Muslim students' attitude toward sex was significantly different at the level of .01.
4. There were no significant differences in attitude toward sex among students whose parents were civil servants, state enterprise employees, bank officers, company clerks, businessmen, merchants, agriculturists, labourers and unemployed workers.
5. There were no significant differences in attitude toward sex among students whose parents attained primary education, secondary or higher education.

With respect to sex experience, it was found that :

1. Higher secondary school students in the urban area, Pattani province encountered limited sex experience.

2. Female and male students' direct encounter with sex experience was significantly different at the level of .01.

3. Buddhist and Muslim students, direct encounter with sex experience was significantly different at the level of .05.

4. With respect to direct encounter with sex experience, there were no significant differences as among students whose parents were civil servants, state enterprise employees, bank officers, company clerks, businessmen, merchants, agriculturists, labourers and unemployed workers.

5. The encounter with sex experience among students whose parents attained primary education, secondary or higher education was not significantly different.

Keywords : attitude, sex experience, higher secondary school students

เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมือง จังหวัดปัตตานี

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา

ศษ.ม.(ประชากรศึกษา), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาโรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี และเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนตามตัวแปรด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี จำนวน 326 คน

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับวัดเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด เมื่อสร้างเครื่องมือเสร็จแล้ว ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติโดยนำไปทดลองใช้ และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ coefficient alpha ได้ค่าเท่ากับ .86 หลังจากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง และนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์โดยใช้ t-test และ one-way ANOVA ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัยในด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานีมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก คือมีความรู้สึกที่ดีงามและเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพหลักรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานธนาคารและลูกจ้างบริษัท เจ้าของธุรกิจหรือค้าขาย เกษตรกร กรรมกรหรือรับจ้างรายวันและไม่ได้ทำงาน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและสูงกว่าอนุปริญญา มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานีมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

3. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพหลักรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานธนาคารและลูกจ้างบริษัท เจ้าของธุรกิจหรือค้าขาย เกษตรกร กรรมกรหรือรับจ้างรายวันและไม่ได้ทำงาน มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและสูงกว่าอนุปริญญา มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : เจตคติ, ประสบการณ์ทางเพศ, นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทนำ

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ และนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก อารยธรรมตะวันตกที่แพร่เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ประกอบกับการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศในหนังสือ วารสารและสื่อมวลชนต่างๆ ได้เน้นหนักทางด้านความต้องการและการตอบสนองทางกามารมณ์มากกว่าทางด้านวิชาการ ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อเยาวชนและประชาชนมาก โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยรุ่นอายุในช่วง 15-19 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพและจิตใจอย่างเห็นได้ชัด จะให้ความสนใจในเรื่องเพศสูง สนใจต่อเพศตรงข้าม และมีความต้องการทางเพศสูง (สุชา จันท์ธอม และ สุรางค์ จันท์ธอม, 2516 : 112) ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ สำหรับสังคมไทยแต่เดิมถือว่าการสนใจและการเรียนรู้เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่สมควรแต่ในปัจจุบันความรู้เรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นที่วัยรุ่นจะต้องเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นมีอิสระเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น มีประสบการณ์เรื่องเพศในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น ซึ่งอาจเป็นจุดกำเนิดของปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ การทำแท้ง การติดเชื้อกามโรค โรคเอดส์ ฯลฯ (สันทัต เสริมศรี และ สิบพงษ์ ไชยพรรค, 2530 : 303) และพบว่าปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเกิดขึ้นกับนักเรียนในอัตราค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ (ลองลิชิต, 2521 : 3)

จากสภาพการณ์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดหลักสูตรการให้ความรู้เรื่องเพศโดยสอดแทรกในวิชา สุขศึกษา และวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายโดยมีแนวคิดหลักในการให้ความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมและเจตคติที่พึงามต่อเรื่องเพศ ยอมรับว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนควรรู้อันจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศ เพื่อสร้างบุคลิกภาพ และคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ถ้านึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองที่มีต่อครอบครัวและสังคมภายใต้ขอบเขตแห่งคุณธรรม (จิตรา ทองเกิด, 2538 : 10) จึงกล่าวได้ว่าจุดประสงค์ของการสอดแทรกความรู้เรื่องเพศในหลักสูตรนั้นได้เน้นพัฒนาการ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านค่านิยมและเจตคติ และด้านการประพฤติปฏิบัติในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ นักเรียนวัยรุ่นอายุประมาณ 15-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะได้รับความรู้พื้นฐานจากการเรียนเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากพอสมควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในด้านเจตคติและการประพฤติปฏิบัติของนักเรียนวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อที่จะได้ทราบว่าการเรียนวัยรุ่นมีเจตคติและมีประสบการณ์ในเรื่องเพศอย่างไร เจตคติและประสบการณ์ในเรื่องเพศนั้นมีความเหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมอันดีงามของสังคมไทยหรือไม่ อันจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างเจตคติที่ดีและการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นต่อไป

เนื่องจากเขตเมืองเป็นเขตที่ได้รับอิทธิพลจากศูนย์กลางของประเทศที่กระจายข่าวสารและความเจริญต่างๆ ไปสู่ระดับภูมิภาคในระดับที่รวดเร็วและกว้าง เขตเมืองในส่วนภูมิภาคจึงมีสภาพการณ์ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น ตลอดจนเป็นที่ตั้งของแหล่งเริงรมย์ บันเทิงและสถานบริการต่างๆ อยู่มาก สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อเจตคติและนำไปสู่การแสวงหาประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น นอกจากนี้

ในด้านจำนวนประชากรวัยรุ่นที่อยู่ในเขตเมืองก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น การศึกษาประชากรวัยรุ่นในเขตเมืองจึงอาจจัดได้ว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานของการดำเนินการแก้ไขและปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่เด็กได้ เพื่อที่นักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้จะได้มีประสบการณ์ในเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และจะเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย

ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยนักเรียนวัยรุ่นในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี เนื่องจากผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดนี้ จึงคาดว่ามีโอกาสที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคลากรฝ่ายต่างๆ อันได้แก่ ครู ผู้ปกครองนักเรียน นักแนะแนว และฝ่ายบริหารของโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

ตัวแปรที่นำมาศึกษาในการวิจัยมีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านเพศ ศาสนา อาชีพของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อเรื่องเพศในเชิงบวกหรือเชิงลบ

เจตคติเชิงบวก หมายถึง เจตคติที่นักเรียนแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ดีงาม เหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม

เจตคติเชิงลบ หมายถึง เจตคติที่นักเรียนแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ไม่ดีงาม ไม่เหมาะสมหรือ

ไม่มีคุณค่า ไม่สอดคล้องกับความต้องการ และวัฒนธรรมของสังคม

ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ประสบการณ์ตรงที่นักเรียนได้กระทำมาแล้วด้วยตนเอง หรือประสบการณ์ทางอ้อมที่นักเรียนได้พบเห็น หรือเรียนรู้จากพฤติกรรมทางเพศของบุคคลอื่น

เขตเมืองปัตตานี หมายถึง พื้นที่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน มีข้อสรุปเกี่ยวกับธรรมชาติของนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความต้องการทางเพศและสนใจเพศตรงข้าม (จิระ จึงเจริญศิลป์, 2523 : 1) ซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการของวัย กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงได้บรรจุเนื้อหาเพศศึกษาไว้ในวิชาต่างๆ มากขึ้นในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) โดยมีจุดประสงค์ในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา รู้จักการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การวางแผนและแก้ปัญหาชีวิตครอบครัว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533 : 85) เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีงามเกี่ยวกับเพศศึกษา อันจะนำไปสู่การปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสมตามกรอบของศีลธรรมจรรยาและวัฒนธรรมในสังคม

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษาวิจัยเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่นของจิระ จึงเจริญศิลป์ (2533) และกัสกิน (Guskin, 1964) ซึ่งให้เห็นถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ทำให้เด็กเกิดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

2. ลักษณะอาชีพของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาหรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับอาชีพในสังคม มีผลต่อเจตคติของเด็กเป็นอย่างมาก

3. วัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น

ศาสนา ค่านิยมต่างๆ ทำให้เด็กเกิดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

4. การศึกษา ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีส่วนในการปลูกฝังเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็กได้

5. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะเด็กวัยรุ่นจะให้ความสำคัญและให้ความสนใจตอบทบาทของสื่อมวลชนอย่างมาก

ในด้านงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้มีผู้สนใจและทำการการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

สุวรรณีย์ แซ่ตระกูล (2523 : 51) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยว่าการเรียนเพศศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และยังมีความควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : ก) ที่ทำการศึกษาเรื่องความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ ที่พบว่า นักเรียนต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และนักเรียนเห็นด้วยว่าความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศช่วยให้นักเรียนมีเจตคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ อีกทั้งนักเรียนยังมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย และพบว่านักเรียนชายและหญิงมีเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลต่อเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรีญา อันตระกูล (2523 : 150) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย ต้องการความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องจากบิดามารดาและโรงเรียน และพบว่าอาชีพของบิดามารดาไม่มีผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน

การวิจัยในประเทศมีผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน โดยปอมเปียน (Pompian, 1970 : 3711A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนเกรด 6 รวมทั้งเจตคติของผู้ปกครองและครูที่มีต่อ

การนำโปรแกรมเพศศึกษาเข้ามาไว้ในโปรแกรมการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่านักเรียนมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศดีขึ้นหลังจากการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายมีความรู้เรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนครูและผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ดีที่สุด

ผลการวิจัยของวูดดี (Woody, 1973 : 1693B) ที่ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษา ได้ผลสรุปที่คล้ายคลึงกันคือ เด็กต้องการได้รับความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาและมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ที่จะเรียนรู้ เด็กต้องการการเปิดเผยและการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมถึงสภาพแวดล้อมของเด็กในด้านต่างๆ มีผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็กด้วย และอีเวอร์สัน (Iverson, 1974 : 7584A) ที่ทำการศึกษาเรื่องเพศศึกษาและเจตคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และวัยรุ่นชายหญิงมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนชายและหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่นับถือศาสนาต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพหลักต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่บิดาและมารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
5. นักเรียนชายและหญิงมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่นับถือศาสนาต่างกันมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพหลักต่างกันมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่บิดาและมารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,761 คน ของ 2 โรงเรียนในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2539 กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยจำแนกประชากรตามโรงเรียนและระดับชั้น ทำการสุ่มนักเรียนแต่ละระดับชั้นในแต่ละโรงเรียนโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (ประคอง วรรณสูตร, 2528 : 10) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 326 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสำรวจรายการจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) จำนวน 59 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศรวม 6 ด้าน คือ ด้านการมีนิต การเลือกคู่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศและเพศสัมพันธ์ การสมรสและชีวิตสมรส การป้องกันการปฏิสนธิ และการให้ความรู้เรื่องเพศ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และคำถามปลายเปิดจำนวน 49 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประสบการณ์อ้อม และประสบการณ์ทั่วไป มีรายละเอียดของคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ 8 ด้าน คือ ด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ การมีนิต ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศและเพศสัมพันธ์ การตั้งครุภักและการป้องกันการปฏิสนธิ ความผิดปกติทางด้านอารมณ์และจิตใจ สุขปฏิบัติและการป้องกันโรคที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ แหล่งความรู้เรื่องเพศและความประพฤติทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเรื่องอื่นๆ

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำชั้นของกลุ่มตัวอย่างให้เป็นผู้ดูแลในการตอบแบบสอบถาม โดย

ได้ชี้แจงความมุ่งหมายของการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด และในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 326 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้ t-test และ one-way ANOVA ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

4.1 นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาค่าความถี่แล้ววิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ

4.2 คำตอบของแบบสอบถามวัดเจตคติ นำมาไว้คะแนนตามระดับของเจตคติ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดให้คำตอบแต่ละระดับมีค่าคะแนนเท่ากับ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับสำหรับข้อความที่เป็นเจตคติเชิงบวก และให้คะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 สำหรับข้อความที่เป็นเจตคติเชิงลบ โดยกำหนดเกณฑ์ของเจตคติเชิงบวกและเจตคติเชิงลบ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-3.00 หมายถึง เจตคติเชิงลบ ซึ่งเป็นเจตคติที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ไม่ดีงามไม่เหมาะสมหรือไม่มีความสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01-5.00 หมายถึง เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นเจตคติที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ดีงาม เหมาะสมหรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม

4.3 คำตอบของแบบสอบถามวัดประสบการณ์ กำหนดให้คะแนนโดยให้ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้เท่ากับ 1 คะแนน และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เท่ากับ 0 คะแนน และกำหนดเกณฑ์ของประสบการณ์ตรงดังนี้

คะแนนระหว่าง 0.00-5.00 หมายถึง มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย

คะแนนระหว่าง 6.00-10.00 หมายถึง มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระหว่างเพศ ศาสนา โดย

ใช้ t-test และวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระหว่างอาชีพหลัก และระดับการศึกษาของบิดามารดา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way analysis of variance) และทดสอบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe'

สำหรับคำตอบของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นประสบการณ์ทางอ้อมและประสบการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศ นำมาหาค่าความถี่ของคำตอบและวิเคราะห์หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 326 คน เป็นชายร้อยละ 41.4 หญิงร้อยละ 58.6 นับถือศาสนาพุทธและอิสลามร้อยละ 56.1 และ 43.9 ตามลำดับอาชีพหลักของบิดารับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานธนาคารและลูกจ้างบริษัทร้อยละ 35.9 เจ้าของธุรกิจหรือค้าขายร้อยละ 23.9 เกษตรกรร้อยละ 27.9 กรรมกรหรือรับจ้างรายวันร้อยละ 7.4 ไม่ได้ทำงานร้อยละ 3.7 ถึงแก่กรรมร้อยละ 1.2 ส่วนอาชีพหลักของมารดาคือเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานธนาคารและลูกจ้างบริษัทร้อยละ 23.0 เจ้าของธุรกิจหรือค้าขายร้อยละ 22.7 เกษตรกรร้อยละ 23.3 กรรมกรหรือรับจ้างรายวันร้อยละ 5.5 ไม่ได้ทำงานร้อยละ 24.8 และถึงแก่กรรมร้อยละ 0.6 สำหรับระดับการศึกษาของบิดาจบชั้นประถมศึกษาร้อยละ 40.3 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 26.1 ระดับสูงกว่าอนุปริญญาร้อยละ 24.5 และไม่ได้เรียนร้อยละ 3.1 ส่วนระดับการศึกษาของมารดาจบชั้นประถมศึกษาร้อยละ 53.1 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 21.5 และสูงกว่าอนุปริญญาร้อยละ 23.3

ผลการวิจัยด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพหลักแตกต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่บิดาและมารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพหลักต่างกันมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่บิดาและมารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้อภิปรายผลโดยแยกเป็น 2 ด้านคือ ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและด้านประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยในด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่านักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก คือ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีงามเหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม ย่อมชี้ให้เห็นว่านักเรียนสามารถแยกแยะได้ถึงความเหมาะสมและไม่เหมาะสมในการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี และในสภาพการณ์ที่เป็นจริงในสถานศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนร่วมกัน มีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในชีวิตประจำวัน มีโอกาสที่จะใกล้ชิดกันได้มาก และในช่วงวัยรุ่นนักเรียนจะมีความสนใจในเพศตรงข้ามมาก เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งชี้บอกถึงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน และเป็นสิ่งช่วยควบคุมการประพฤติปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี ช่วยให้นักเรียนมีการปฏิบัติต่อเพื่อนต่างเพศอย่างเหมาะสม อันเป็นการป้องกันปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รวมถึงนักเรียนมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรสและชีวิตสมรส

การป้องกันการปฏิสนธิ และการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจะเป็นสิ่งที่ช่วยควบคุมให้นักเรียนมีกรอบของความประพฤติที่เป็นไปในทิศทางที่การศึกษาและสังคมพึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศจะช่วยให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 121) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกผิดในเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี และเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมของสังคมได้และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณี เอ็งตระกูล (2523 : 51) ที่พบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศช่วยให้นักเรียนรู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ตลอดจนสามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการที่มีเนื้อหาเพศศึกษาในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงมีความสำคัญและความจำเป็นต่อนักเรียนมาก

2. ผลการวิจัยเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศจำแนกตามตัวแปรด้านเพศศาสนา อาชีพหลักของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน เนื่องจากนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในสังคมไทยได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน สังคมไทยมักจะตีกรอบความคิดและการกระทำของผู้หญิง โดยมีวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นตัวกำหนดให้หญิงต้องสงวนท่าทีต่อเพศตรงข้าม และการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ ในขณะที่ชายจะมีเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดและการกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศได้มากกว่าหญิง รวมถึงธรรมชาติของชายและหญิงมีคุณลักษณะอ่อนของความคิดเห็นต่างกัน จึงมีผลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศหลายเรื่องมีความสอดคล้องกัน ดังที่ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 120) พบว่า นักเรียนชายมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวกซึ่งแตกต่างกับนักเรียนหญิง รวมถึงผลการ

วิจัยจากต่างประเทศของเรลล์ (Rele, 1965 : 1-6) ที่พบว่า ความแตกต่างทางด้านเพศจะส่งผลต่อเจตคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่แตกต่างกันด้วย

2.2 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลามมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าหลักคำสอนของศาสนาพุทธและอิสลามมีเป้าหมายเดียวกัน คือมุ่งให้ศาสนิกชนปฏิบัติดี ตั้งอยู่ในศีลธรรมจรรยา แต่ในแง่ของการดำเนินชีวิตพบศาสนาอิสลามเป็นธรรมเนียมแห่งชีวิต กล่าวคือ อิสลามเป็นทั้งศาสนา กฎหมาย เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และเป็นวัฒนธรรมที่เน้นการปลูกฝังความเชื่อและความศรัทธาให้กับมุสลิม (วิทย์ วิศทเวทย์ และคณะ, 2524 : 89) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติแห่งอิสลามจะระบุถึงการประพฤติปฏิบัติของชายและหญิงอย่างชัดเจน อิสลามได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ต้องทำตามหลักศาสนา รวมถึงการสมรส การคุมกำเนิด ฯลฯ ซึ่งมุสลิมจะต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บทบัญญัติของอิสลามในด้านต่างๆ จึงมีอิทธิพลต่อเจตคติของมุสลิมเป็นอย่างมาก ในขณะที่หลักคำสอนในศาสนาพุทธไม่บังคับการปฏิบัติ พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไปจึงไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามหลักคำสอนมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความสัมพันธ์ของชายหญิง การสมรส การคุมกำเนิด การเรียนรู้เรื่องเพศ ฯลฯ จะเปลี่ยนแบบวิถีชีวิตของชาวตะวันตกค่อนข้างมาก จากแนวการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันเช่นนี้จึงมีผลทำให้เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความแตกต่างกัน

2.3 นักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพหลักต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะบิดามารดาที่ประกอบอาชีพทุกอาชีพออกไปทำงานนอกบ้านในช่วงกลางวัน และกลับบ้านในช่วงเย็น พร้อมกับภาระหน้าที่การงานและความเหนื่อยล้าจากการทำงาน อีกทั้งบิดามารดาที่มีบุตรในช่วงวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วนั้น มักจะมองว่าบุตรโตแล้ว สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในหลายๆ ด้าน จึงมิได้ดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมบางอย่างอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ นักเรียนส่วนใหญ่จึงไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเทพพนม เมืองแมน (2518 :

13) ที่กล่าวว่า บิดามารดามีส่วนในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นส่วนน้อย และผลการวิจัยของชิพแมน (Shipman, 1968 : 491) ที่พบว่า นักเรียนเพียงร้อยละ 14 เท่านั้นที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดามารดา นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือและสื่อต่างๆ ตลอดจนให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันและไม่แบ่งแยกฐานะทางครอบครัว ดังนั้นถึงแม้ว่าบิดามารดาจะมีอาชีพหลักแตกต่างกันจึงไม่มีผลต่อการศึกษาและความเข้าใจในเรื่องเพศกับนักเรียน และการที่นักเรียนไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจากบิดามารดาที่มีอาชีพหลักต่างกัน จึงมีผลทำให้เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรียาอันตระกูล (2523 : 151) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

2.4 นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากกรอบของวัฒนธรรม ค่านิยมของสังคมที่นิยมยึดถือปฏิบัติต่อกันมาว่า การแสดงความคิดเห็นหรือการแสดงออกที่ให้ความสนใจในเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำทั้งในระดับครอบครัวและในสังคมทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวไทย บิดามารดามักจะหลีกเลี่ยงการพูดคุยหรือการตอบคำถามของบุตรเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตั้งแต่บุตรอยู่ในวัยเด็กจนย่างเข้าสู่วัยรุ่น จนเกิดความเคยชินในครอบครัวที่จะไม่กล่าวถึงเรื่องเพศ แม้ว่าบิดามารดาบางครอบครัวจะมีระดับการศึกษาสูง ก็มักหลีกเลี่ยงที่จะอธิบายในเรื่องเพศกับบุตร ผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศบางเรื่องจึงพบว่า เยาวชนส่วนมากไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจากทางบ้านเลย มักจะเรียนรู้จากโรงเรียน กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชนมากกว่า แม้แต่ในต่างประเทศ ผลการวิจัยของดอร์คินส์ (Dawkins, 1971 : 22) ก็พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าพ่อแม่ไม่มีความพร้อมที่จะตอบคำถามปัญหาเรื่องเพศได้ และพ่อแม่มักจะลำบากใจที่จะพูดเรื่องเพศกับลูกๆ ของตน และแม้ว่าบิดามารดาจะมีระดับการศึกษาต่างกัน แต่ก็จะมีลักษณะการปฏิบัติในการยึดถือความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับการพูดคุยหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบุตร ดังนั้นจึงทำให้ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกันจึงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 118) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

จึงกล่าวได้ว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวก แม้ว่ามีความแตกต่างในเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศตามตัวแปรด้านเพศและศาสนา เพียงสองตัวแปรเท่านั้น แต่ในเจตคติที่แตกต่างกันนั้น ก็เป็นเจตคติเชิงบวกทั้งสิ้น และเจตคติเชิงบวกนี้เป็นเจตคติที่สอดคล้องกับค่านิยมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของสังคม แม้จะไม่ใช่หลักประกันที่แน่นอนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในวัยรุ่นได้ทั้งหมด แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิดที่ดี แยกแยะถึงความเหมาะสมและไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ และเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนได้

3. ผลการวิจัยในด้านประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี

ผลการวิจัยในด้านประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย

การที่นักเรียนมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย นับเป็นสิ่งที่ดีที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังมีกรอบของความประพฤติที่ดีงามเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งส่วนหนึ่งอาจมาจากการได้เรียนรู้เรื่องเพศจากเนื้อหาในหลักสูตรมาแล้ว ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ เกิดค่านิยมและเจตคติที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ไม่แสวงหาประสบการณ์ที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งช่วยในการป้องกันปัญหาเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นและปัญหาที่ต่อเนื่องของการทำความผิดเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ได้

อย่างไรก็ตาม แม้ในภาพรวมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี จะมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของ

ผลการวิจัยในแต่ละข้อของประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว พบว่า นักเรียนร้อยละ 54.0 เคยมีคูรักรัก และร้อยละ 75.6 เคยถูกเนื้อต้องตัวคูรักรัก ร้อยละ 35.2 เคยกอดจูบกับคูรักรัก ร้อยละ 14.8 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรัก ร้อยละ 2.3 เคยตั้งครรภ์ ร้อยละ 2.3 เคยทำแท้ง ร้อยละ 5.8 เคยทำแท้ง ร้อยละ 4.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน และร้อยละ 11.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายหรือหญิงอื่นที่มีใช้คูรักรัก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยและสถานภาพของนักเรียน การที่นักเรียนมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องเพศบางข้อเป็นลักษณะธรรมชาติของวัยคือการมีคูรักรัก แต่นักเรียนที่มีคูรักรัก มักจะมีประสบการณ์หรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศต่อเนื่องกัน เช่น การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักรัก การกอดจูบ การมีเพศสัมพันธ์กัน เป็นต้น พฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศเช่นนี้เป็นสิ่งที่ควรดำเนินการป้องกันและแก้ไขเพื่อมิให้นำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์และการทำแท้งหรือปัญหาอื่น ๆ และเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีงามเกี่ยวกับเรื่องเพศให้แก่ นักเรียน ให้ นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

ด้านประสบการณ์ทางอ้อมเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีประสบการณ์อ้อมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่น่าสนใจในบางประเด็น ดังนี้

ด้านการมีนัดกับคูรักรัก นักเรียนมีคูรักรักเมื่อมีอายุเฉลี่ย 14.73 ปี นักเรียนร้อยละ 62.0 ไปเที่ยวกับคูรักรักโดยมีเพื่อน ๆ ไปด้วย ร้อยละ 47.7 ไม่คิดที่จะแต่งงานกับคูรักรัก ร้อยละ 38.1 รู้จักกับคูรักรักกันเองโดยบังเอิญ

ด้านการมีเพศสัมพันธ์และสุขปฏิบัติเกี่ยวกับโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 6.7 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี ร้อยละ 0.6 เคยเป็นโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

ด้านการรับรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของเพื่อน พบว่า นักเรียนร้อยละ 27.3 เคยมีเพื่อนที่ตั้งครรภ์ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ร้อยละ 14.7 มีเพื่อนที่ทำแท้งในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

ด้านแหล่งความรู้เรื่องเพศ พบว่า นักเรียนร้อยละ 45.1 เคยอ่านหรือดูหนังสือไปทีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด ร้อยละ 22.4 เคยอ่านหรือดูหนังสือไปที่ลักลอบซื้อหรือขาย และมักจะได้อ่านหนังสือไปทั้งสองประเภทมาจากเพื่อนที่มีให้ยืม

อ่านต่อ ๆ กัน นักเรียนร้อยละ 54.3 เคยดูภาพยนตร์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศทั่ว ๆ ไป ร้อยละ 80.4 เคยฟังบรรยายเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 32.8 เคยดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ (หนังแปดมิลล์หรือหนังเอ็กซ์) ร้อยละ 32.8 เคยดูวิดีโอที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 70.6 เคยอ่านปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจากคอลัมน์หนังสือต่าง ๆ ร้อยละ 11.0 เคยถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจากคอลัมน์หนังสือต่าง ๆ ร้อยละ 44.2 เคยถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศกับเพื่อน ๆ

ด้านสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนร้อยละ 48.2 เคยไปเที่ยวคาราโอเกะ ร้อยละ 33.1 เคยไปเที่ยวดิสโก้เธค

ด้านการระบายความต้องการทางเพศพบว่า นักเรียนร้อยละ 31.1 ระบายความต้องการทางเพศด้วยการเล่นกีฬา ร้อยละ 27.5 หางานอดิเรกทำ ร้อยละ 17.6 เล่นดนตรี ร้อยละ 9.5 สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 7.8 คุยกับเพื่อน ทำงานบ้าน ซักรีดเที่ยว ร้อยละ 4.8 มีเพศสัมพันธ์กับคูรักรัก และร้อยละ 1.7 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายบริการ และยังมีพฤติกรรมความสนใจในเรื่องเพศด้านต่าง ๆ เช่น นักเรียนร้อยละ 16.8 เคยมีพฤติกรรมแอบดูชายหญิงกอดจูบกัน ร้อยละ 13.5 แอบดูชายหญิงอาบน้ำ และร้อยละ 11.0 แอบดูชายหญิงมีเพศสัมพันธ์กัน

ด้านการรับรู้สื่อทางเพศ พบว่า นักเรียนร้อยละ 20.9 เห็นว่าภาพยนตร์เป็นสื่อที่ทำให้เกิดความรู้สึกลงทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 19.9 เห็นว่าวิดีโอที่เกี่ยวกับเพศมากที่สุด ร้อยละ 12.6 เห็นว่าเป็นหนังสือเริงรมย์ ร้อยละ 4.3 เห็นว่าเป็นเกมส์คอมพิวเตอร์ นวนิยาย และร้อยละ 2.8 เห็นว่าเป็นเว็บไซต์ตามสถานเริงรมย์และรูปภาพโป๊

ด้านประสบการณ์ทั่วไป พบว่า นักเรียนร้อยละ 29.8 เคยดื่มสุรา ร้อยละ 16.6 สูบบุหรี่ ร้อยละ 6.7 เคยเสพลิงเสพติดอื่น ๆ

ด้านประสบการณ์โดยอ้อมเกี่ยวกับเรื่องเพศและประสบการณ์ทั่วไปเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีประสบการณ์บางประเด็นที่ควรได้รับการสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดจากครอบครัวและโรงเรียนโดยเร่งด่วน ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กที่อยู่ในวัยรุ่นยังไม่มีความวุฒิภาวะที่เป็นผู้ใหญ่เพียงพอ ยังขาดการยับยั้งชั่งใจ หรือไม่สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ดี จึงอาจนำไปสู่การกระทำผิด

ในเรื่องเพศได้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การรับรู้สื่อต่างๆ หรือ การเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิง การระบายอารมณ์ทางเพศ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นได้ตลอดเวลา จึงควรมีวิธีการ ให้เด็กนักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้ได้มีกิจกรรมต่างๆ ที่เบี่ยงเบน จากความสนใจในเรื่องเพศได้ จะช่วยในการปรับพฤติกรรม ของเด็กนักเรียนในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี เช่น การเล่นดนตรี การออกกำลังกาย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่อง เพศในทางที่ติงามซึ่งเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้ดำรงอยู่ ดังนั้น ครอบครัวและโรงเรียนควรสืบบทบาทร่วมกันในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศแก่นักเรียนที่อยู่ใน วัยรุ่น ให้คำชี้แนะหรือแนะแนวทางที่เหมาะสมเมื่อนักเรียน เกิดความสงสัยหรือเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ

1.2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย ซึ่งเป็นการประพฤติดปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับ เรื่องเพศ ทั้งนี้ครอบครัวและโรงเรียนควรตระหนักว่า เรื่อง เพศเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนซึ่งจะต้องใช้ความมีเหตุผล ความ สุขุมรอบคอบ ความเห็นอกเห็นใจและหลักจิตวิทยาหลาย ด้าน โดยเฉพาะกับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นยังจะต้องใช้ความ ระมัดระวังในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้น ความร่วมมือร่วมใจระหว่าง ครอบครัวกับโรงเรียน จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมี เจตคติที่ติงาม มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัยและสถานภาพ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ปัญหาการทำผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของเยาวชนจะลดลง รวมถึงปัญหาอื่นๆ ที่ต่อเนื่อง เช่น ปัญหา การติดเชื้อมันเกิดจากเพศสัมพันธ์ ปัญหาการทำแท้ง ก็ จะลดลงได้

1.3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์เรื่องเพศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนบางส่วน แม้จะมีจำนวนไม่มากนักที่มีพฤติกรรมสมควรได้รับการแก้ไข หรือการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดาและโรงเรียนโดยเร่งด่วน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาร้ายแรงอื่นๆ ตามมาได้ เช่น การ ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน หรืออันตรายถึงชีวิตถ้าไป ทำแท้งอย่างไม่ถูกวิธี หรือโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย รวมทั้งนักเรียนบางส่วน

ไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่างๆ ในระหว่างการศึกษเล่าเรียน หรือการแสวงหาคำขวัญเกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ จะ ส่งผลให้นักเรียนมีความต้องการหาประสบการณ์ในรูปแบบ ต่างๆ ตามมา พฤติกรรมเช่นนี้ทั้งบิดามารดาและโรงเรียน ต้องร่วมมือร่วมใจกันสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้อง เพื่อเป็น พื้นฐานให้นักเรียนปฏิบัติตนอยู่ในกรอบที่ติงามของสังคม ต่อไป

ในด้านประสบการณ์ทั่วไปที่พบว่ามึนักเรียนบางส่วน สูบบุหรี่และดื่มสุรา หรือของมีนเมา รวมถึงเสพสิ่งเสพติด ชนิดอื่นๆ ก็เป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการแก้ไข ทั้งนี้เพราะ การสูบบุหรี่หรือการดื่มสุราหรือสิ่งเสพติดต่างๆ อาจเป็น จุดเริ่มต้นที่จะน่านักเรียนไปสู่อายมุขที่ร้ายแรงได้มากยิ่งขึ้น เช่น การเสพยาเสพติดชนิดร้ายแรงเพิ่มขึ้นได้ หรือดื่มสุราที่ ผสมยาเสพติดเพิ่มลงไปสูรา เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดื่มสุราหรือของมีนเมาหรือเสพยาบางชนิด อาจมีส่วน ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ทำให้นักเรียนต้องการระบาย ความต้องการทางเพศโดยการเที่ยวโสเภณี และอาจติดโรค เอดส์มาได้ ดังนั้นการที่บิดามารดาและโรงเรียนจะร่วมกัน สอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน มีการพบปะพูดคุย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกันในครอบครัวระหว่าง บิดามารดาและบุตร หรือโรงเรียนมีกิจกรรมที่สร้างความ สัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเกิด ความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุผล มีสติสัมปชัญญะที่จะดูแล ตนเองมิให้หมกมุ่นอยู่กับบุหรี่ยาเสพติดได้ หรือถ้าหาก เคยทดลองก็จะมีจิตใจเข้มแข็งพอ สามารถหยุดพฤติกรรม ดังกล่าวได้

บิดามารดาและโรงเรียนควรตระหนักว่า นักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายยังมีวุฒิภาวะน้อย ครอบครัวและ โรงเรียนต้องมีหน้าที่ให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่ ควบคุม เรื่องความประพฤติตลอดจนปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องแก่นักเรียนในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ นักเรียนได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 การทำวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเจตคติโดยส่วน รวมอย่างกว้างๆ จึงควรมีการศึกษาวิจัยถึงเจตคติเกี่ยวกับ เรื่องเพศในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึก ในการเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน อันจะเป็น

แนวทางในการพัฒนาเจตคติที่เหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมและความต้องการของโรงเรียนและครอบครัวต่อไป

2.2 การวิจัยในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ควรได้มีการศึกษาถึงผลกระทบจากการมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแต่ละด้าน เพื่อให้นักเรียนในวัยเรียนได้สำรวจตนเองเกี่ยวกับการมีประสบการณ์ทางเพศที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองในด้านต่างๆ จะสามารถนำผลมาใช้ได้อย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.3 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาแต่เฉพาะในเขตเมืองจังหวัดปัตตานีเท่านั้น ดังนั้นจึงควรจะได้มีการศึกษากลุ่มนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทควบคู่กันไปด้วย

2.4 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงสมควรจะศึกษาประชากรให้กว้างขึ้น เช่น ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอุดมศึกษา หรือผู้ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เป็นต้น

2.5 การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศจากแหล่งต่างๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศดังนั้นจึงควรศึกษารูปแบบในการให้ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องต่อไป

2.6 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของบิดามารดา หรือครูในโรงเรียนในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศแก่นักเรียน เพราะจะช่วยให้ทราบถึงพื้นฐานของครอบครัวและโรงเรียนในการเสริมสร้างเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือการควบคุมดูแลพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2533. **หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524** (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จิตรา ทองเกิด. 2538. "หลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา", **สารพัฒนาหลักสูตร**. 13 : 17, 9-11.
- จิระ จิ่งเจริญศิลป์. 2523. "ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งสลัมคลองเตย". **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เทพพนม เมืองแมน. 2518. "ทัศนคตินักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน", **เพศศึกษาและปรัชญา**. 3 (พฤศจิกายน), 3-15.

ประคอง กรรณสุด. 2528. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

ปรียา อันตระกูล. 2523. "ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว". **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท** มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์. 2526. "ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร". **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท** มหาวิทยาลัยมหิดล.

ลอง ลิขิต. 2521. "ผลวิจัยที่ไม่รู้เรื่องเพศ", **ไทยรัฐ**. 16 ธันวาคม, 3-4

วิทย์ วิศทเวทย์ และคณะ. 2524. **หนังสือเรียนสังคมศึกษารายวิชา ส 606**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

สันตติ เสริมศรี และ สืบพงษ์ ไชยพรรค. 2530. **เอกสารการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : สมาคมนักประชากรไทย.

สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. 2516. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.

สุวรรณณี เฮ้งตระกูล. 2523. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลจังหวัดชลบุรี". **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท** มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Dawkins, Julia, 1971. "Why Give Sex Education", in **Merry-Go-Round**. p. 22. London : The British Broadcasting Corporation, Summer.

Guskin, Alan E. 1964. **Changing Values of Thai College Students**. Bangkok : Faculty of Education, Chulalongkorn University.

Iverson, Sonya Rae. 1974. "Sex Education and Adolescent Attitude", **Dissertation Abstract International**. 34 : 12, 7584A.

Pompian, Helen Kilmer. 1970. "A Study of the Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and Those of their Parents and Teachers", **Dissertation Abstract International**. 30 : 9, 3711A.

Rele, J.R. 1965. "Some Correlation of the Age at Marriage in the United State", **Engines Queaterly**. 14 : 9, 1-6

Shipman, Gordon. 1968. "The Psychodynamics of Sex Education", **The Journal of School Health**. 38 : 8, 491-496.

Woody, James Divita. 1973. "Contemporary Sex Education Attitudes and Implications for Childburing", **Dissertation Abstract International**. 34 : 4, 1693B.